

Ju: «Canto sobre una transformació de l'ésser cap a la totalitat»

Entrevista a Ju, una de les cinc finalistes al premi Miquel Martí i Pol del certamen Terra i Cultura 2019

Ju | Arxiu artista

El poema "Chen la commoció (El tro)", del poeta i cantautor Pere Vilanova i inclòs en el poemari *L'oracle del drac. El llibre dels canvis* (Editorial Fonoll, 2016), ha estat musicat a càrrec de **Ju**. Aquest és un dels cinc poemes finalistes al premi Miquel Martí i Pol 2019 que organitza el celler Vall-Llach. El jurat es reunirà dissabte 9 de novembre, i la decisió sobre el guanyador es farà pública el dimecres 13 del mateix mes.

Com vas conèixer el poema que has musicat de Pere Vilanova?

En vaig conèixer la poesia arran del concurs del Sona9, a la fase final, on se'm va donar la possibilitat d'escollir entre diverses poesies. Des d'un primer moment me'n va captivar la força, la vitalitat i la filosofia enigmàtica dels significats ocults darrere les paraules d'aquest poema. De manera bastant fluida va sortir la música com un acte de llibertat des del qual em deixava sentir, mentre sorgien els acords, l'harmonia i la línia melòdica. Més endavant vaig fer contacte amb l'autor per incloure la cançó en el meu segon disc, *Bandera Blanca* (RGB Suports, 2018).

Ets reincident a l'hora de musicar poesia? Com ho has treballat?

És la primera vegada. La cançó comença d'una manera subtil, tal com suggereixen les paraules inicials i on els "ecos" prenen el relleu dins dels pocs elements que hi intervenen. Acte seguit entra en una fase on tot tremola de manera radical, (el tro des del centre de la terra), on l'acompanyament musical és des del drum'n'bass per finalment desembocar i enlairar-se en un

missatge positiu des de la confiança amb la vida i on tot somriu entre paisatges eterns. És una transformació de l'ésser cap a la totalitat.

Podries dir un poema que t'hagi frapat i una cançó basada en un poema que t'hagi tocat especialment?

Recentment, arrel del moviment que hi ha hagut postsentència, vaig veure una foto amb una pancarta on es podien llegir uns versos que, tot i ser de 1939, feien referència a uns fets que perfectament reflecteixen el moment actual de repressió i autoritarisme que estem patint pel fet de manifestar-nos de manera pacífica. Aquests versos feien referència al poema de Pere Quart "Corrandes d'exili". M'agrada molt la versió que ha fet la **Gemma Humet** de "Podries" de Joana Raspall o també la musicació de **Sílvia Pérez Cruz** de "Pequeño vals Vienés" de Federico García Lorca, o moltes de les versions incloses a l'obra *Maremar* de **Dagoll Dagom**.

Què és la poesia i què és la cançó per tu?

Una cançó no és necessàriament poesia. Una poesia tot i la musicalitat de les paraules que conté, no és una cançó. De vegades una poesia esdevé cançó i de vegades una cançó esdevé poesia. La poesia va nua i el seu entorn són les paraules i el seu significat. En la poesia, cada paraula es fa imprescindible pel resultat final. La cançó moltes vegades és un missatge potenciat pel vestit musical que l'embolcalla. Per mi, la poesia és un llenguatge que pretén parlar des de l'emoció de qui l'expressa. Més enllà de les paraules hi ha obra poètica en l'escultura, la pintura, la música, i en qualsevol expressió artística on es busca la síntesi i comunicar allò que es vol fer entendre. De vegades d'una manera més explícita i de vegades d'una manera més subtil, però que sempre busca remoure o crear un impacte en el receptor, sigui a través de l'emoció o de la consciència. Poesia i cançó són arts complementàries que van de la mà des de temps pretèrits. Per la necessitat d'expressar i transmetre des de l'orgànic, que és intrínsec a la nostra naturalesa humana a través del so, les paraules i la veu.

Què et sembla haver quedat finalista en aquesta edició 2019 del premi Miquel Martí i Pol dins del certamen Terra i Cultura?

Sempre és una alegria que se li doni un valor. Per mi significa que el que faig, moc i transformo genera un moviment i un interès, i això m'ajuda a somriure. Coneixia el guardó per gent de l'entorn i amics músics i per proximitat de l'il·lustre poeta que encapçala el nom del premi. **Miquel Martí i Pol** era de Roda de Ter, un poble veí al poble on jo visc, Gurb.